

Pleegzorg; je geeft een kind een kans op zo'n normaal mogelijk leven

We zitten aan de keukentafel bij Diana en Ger; pleegouders uit de gemeente Gennep en een van de 7 pleeggezinnen die Rubicon jeugdzorg begeleidt in die gemeente. Diana en Ger zijn al 10 jaar pleegouders. De laatste 6 jaar voor hun 3 pleegdochters, maar daarvoor kortdurend voor heel wat meer kinderen. Op de vraag hoe het zo gekomen is, kijken ze elkaar aan. Diana: 'Vroeger hebben we samen wel eens over pleegzorg gesproken, maar toen onze eigen kinderen geboren werden, raakte het op de achtergrond.' Toen Diana meer tijd kreeg, kwam de wens om pleegouder te worden weer boven. Ger was niet meteen enthousiast, tenslotte waren twee van hun drie zoons net het huis uit. Ze bezochten een voorlichtingsbijeenkomst van Rubicon om zich te oriënteren op pleegzorg. 'In de auto naar huis werden we zo enthousiast', vertelt Diana, 'waarom zou ons dat niet lukken, zeiden we tegen elkaar. We wilden een kind graag een kans geven op zo'n normaal mogelijk leven.'

Integrale pleegzorg

Ze kozen voor 'integrale pleegzorg'. Deze vorm van pleegzorg vraagt een grote flexibiliteit van de pleegouders. Ze moeten zich richten naar de vraag van het pleegkind en zijn of haar gezin. Het kind komt in een gezin zolang als het nodig is, daarmee wordt voorkomen dat een kind van het ene naar het andere pleeggezin moet verhuizen. Met de komst van Tom van 5 jaar, hun eerste pleegkind, bleek de wens om pleegouders te worden een schot in de roos te zijn. Het klikte meteen, niet alleen met Ger en Diana, maar ook met hun jongste zoon die nog thuis woonde. Toen bleek dat Tom's zusje ook nog een plekje zocht, was ook zij welkom. Diana: 'Ik vind het zo erg wanneer broers en zusjes uit elkaar gehaald moeten worden, dus zij kon er gerust bij.' De twee kinderen bleven ongeveer 9 maanden, totdat hun oma een nieuwe woning had en zij de kinderen een thuis kon bieden. Daarna kwamen nog een broer en zus kortdurend in het gezin wonen en daaropvolgend nog twee zusjes, totdat ook zij allemaal weer naar hun ouders of familieleden terug konden keren.

(De kinderen op de foto zijn niet de kinderen die beschreven zijn in het artikel)

Ger vertelt: 'We hadden een goede klik met onze pleegzorgwerker en wanneer zij kinderen had die hulp nodig hadden, klopte ze bij ons aan. Of eigenlijk bij Diana en die riep dan: Laat maar komen, ik vraag het Ger wel.' Hij lacht: 'In die volgorde. Diana bezocht een gezinshuis op terrein van Rubicon in Horn en twee zusjes die hulp nodig hadden, kwamen bij ons wonen. Zo ging dat.'

Telkens afscheid nemen

Maar het afscheid nemen van de kinderen werd Ger na een aantal jaren toch zwaar. 'Toen hebben we laten weten dat we voor langdurige pleegzorg wilden gaan', vertellen ze, 'de eerste dag na dat besluit ging de telefoon al met de vraag of we 3 zusjes wilden opnemen.' Dat is nu 6 jaar geleden en de meiden doen het goed. Ze zijn onderdeel van het hele gezin, eigenlijk van de hele familie. Toen een van hen wat puberproblemen vertoonde en Diana het even niet meer trok, hebben ze hulp gevraagd bij Rubicon. 'We hebben de training 'Pleegouders versterken in opvoeden' (PVO) thuis gevolgd. Je leert je reactie uit te stellen. Bij een escalatie laat je het kind weten dat je later over het probleem wilt praten. 'Het ijzer smeden als het koud is', heet dat dan. Daar heb ik veel van geleerd,' zegt Diana.

Bezoek onze voorlichtingsbijeenkomst

Samen met Pleegzorg Nederland en de collega-organisaties is Rubicon voortdurend op zoek naar nieuwe pleegouders. In Nederland zijn ruim 19.000 pleegkinderen en er staan nog veel kinderen op een wachtlijst! Pleegouders voor deze kinderen zijn heel hard nodig. In 2017 was de instroom van nieuwe pleegouders voor het eerst lager dan de uitstroom. Dat wil zeggen dat er een groot tekort is en dat de behoefte aan nieuwe pleegouders voor alle vormen van pleegzorg nog groter is.

Wilt u meer informatie over pleegzorg? Kijk op onze [website](#) voor informatie of bezoek een van onze voorlichtingsbijeenkomsten.